

§ 2.

a) 3 Ade Linie indskydes efter „andre lignende Eiendomme“: „dens mulige Kapitalformue og Gjæld“.

b) 3 de 3 sidste Linier udgaae Ordene: „hvad Kirkens Tiender og andre lignende Eiendomme angaaer, Stiftsøvrigheden og navnlig Bispepen, men derimod i de andre ovennævnte Henseender“, og istedetfor sættes: „Provsten ved“.

c) Følgende ny Slutningspassus tilføies: „Naar en Kirke overgaaer til en ny Eier, bør denne derom gjøre Anmeldelse for Provsten.“

§ 3.

a) Det sidste Punktum i første Passus omredigeres saaledes:

„Paa Kirkeeerens Andragende kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet tilstede Afgivelser fra Lovens efterfølgende enkelte Bestemmelser for saadanne Kirkers Vedkommende, med Hensyn til hvilke de paagjældende Bestemmelser skjønnes at være for byrdefulde.“

b) 3 2den Passus 7de Linie mellem „anstafser“ og „nogen“ indskydes: „eller tillader anbragt“.

c) Ved Slutningen af 3die Passus tilføies: „Dog kan det aarlige Syn ikke give Paalæg herom imod Kirkeeerens Indsigelse; men Sagen bliver i saa Tilfælde at indstille til Afgjærelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der inden Afgjærelsen foranstalter fornøden Undersøgelse foretaget af en Sagkyndig uden Udgift for Kirkeeereren.“

d) 3 4de Passus sidste Linie udgaaer: „Kirkens Indtægter og“.

§ 4.

Ved Slutningen af Paragraphen tilføies: „Er en Kirke afbrændt, kan den ikke forlanges gjenopført i større Dimensioner, af kostbarere Materiale og Udbyrelse, end den gamle Kirke havde.“

§ 5.

1ste Passus omredigeres saaledes:

„Enhver Kirke skal være saa rummelig, at der ved den almindelige Gudstjeneste er tilstrækkelig Plads for de i Sognet bosiddende Kirkegængere. Indrømmer Kirkeeereren, at dette ikke er Tilfældet, og kan fornøden Plads tilveiebringes ved passende Foranstaltninger uden Udvidelse af Kirkens Mure, saa kan Sagen afgjøres af det almindelige Syn, samt eventualiter Dversyn eller særligt Syn. Men nægter Kirkeeereren, at Plads mangler, eller kan den ikke tilveiebringes uden en Tilbygning til Kirken, saa har Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet at bestemme, hvorledes der i ethvert saadant Tilfælde skal gaaes frem, saavel for at godtgjøre, at Plads mangler, som for at faae afgjort, af hvilken Art og hvilket Omfang Tilbygningen bør være, og hvorfra Omkostningerne dertil skulle tages, forsaavidt Kirkeeereren ikke maatte være pligtig til at bære dem. Troer Nogen sig forurettet ved Ministeriets Afgjærelse, staaer Afgang til Domstolene ham aaben.“

§ 6.

1ste Linie „Menighedsraadet“ forandres til „Menigheden“.

§ 7.

a) 2den Passus 1ste Linie „efter Synets nærmere Bestemmelse“ udgaaer, hvilket da ligeledes skeer i samme Passus 5te og 6te Linie og i 3die Passus 2den Linie.

b) 8de Linie mellem „ægte“ og „Guldbrocade“ sættes: „Sølv- eller“.

Samme Tilføielse skeer i 5te Passus 3die og 4de Linie.

c) 2den Passus øverst Pag. 5: Istedetfor Ordene „maa en ny Bestemmelse“ sættes: „kan Eieren vælge mellem Anstafelsen af en ny Altertavle eller Anbringelsen af et Kors med passende Baggrund, dog at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i begge Tilfælde er berettiget til at træffe særlige Forholdsregler, hvorved det sikkes, at det Nye kommer til at svare til sin Bestemmelse, og Kirkens Prydelse ikke forringes.“